

Priročnik za
medijsko poročanje
o transspolnosti

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica,
Ljubljana

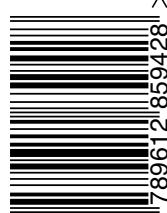
316.77:613.885

KOLETNIK, Anja

Priročnik za medijsko poročanje o
transspolnosti / [avtorici Anja Koletnik
in Evan Ana Grm ; ilustracije Filip
Vurnik] - 1. natis. - Ljubljana : Zavod
Transfeministična inicijativa TransAkcija,
2017

ISBN 978-961-285-942-8

1. Gl. stv. nasl. 2. Grm, Ana
292487168

9 789612 859428 >

Kolofon

Priročnik za medijsko poročanje o
transpolnosti

Avtorici_ja: Anja Koletnik in Evan Ana
Grm

Odgovorna_i urednica_ik: Anja Koletnik

Lektura: Branislava Vičar

Oblirkoval_a: Heidi Pungartnik

Ilustracije: Filip Vurnik

Založnik: Zavod Transferfeministična
Inicijativa TransAkcija, Česnikova ulica 16,
1000 Ljubljana

Tisk: Partner Graf zelena tiskarna d.o.o.

Za neizmeren prispevki pri nastajanju
priročnika se zahvaljujemo Branislavi Vičar,
Evi Gračanin in Romanu Kuharju.

TRANS Akcija

Izkrena hvala tudi Društvu novinarjev

Slovenije ter novinarkam_jem Dariji
Pograjc, Izaku Koširju, Maji Sodja, Neži
Prah Seničar, Špeli Lenardič in Tini Kralj za
njihove strokovne uvide.

Prvi natis.

Leto izida in natisa: 2017

Število natisnjениh izvodov: 150
Publikacija je brezplačna.

To delo je objavljeno pod licenco
Creative Commons [Priznanje avtorstva
+ nekomercialno + deljenje pod enalkimi
pogoji]. Besedilo licence je na voljo
na internetu na naslovu <http://www.creativecommons.si> in na naslovu:
Inštitut za intelektualno lastnino,
Streliski 1, 1000 Ljubljana

Sofinancerji

Mestna občina Ljubljana; Astraea
- Lesbian Foundation for Justice;
International Trans Fund;
Veleposlaništvo Združenih držav
Amerike, Ljubljana.

Astraea
LESBIAN FOUNDATION
FOR JUSTICE

International
Trans Fund

Mestna občina
Ljubljana

"This project was funded,
in part, through a U.S.
Embassy grant. The opinion,
findings, and conclusions
or recommendations
expressed herein are those
of the Authors and do not
necessarily reflect those of
the Department of State"

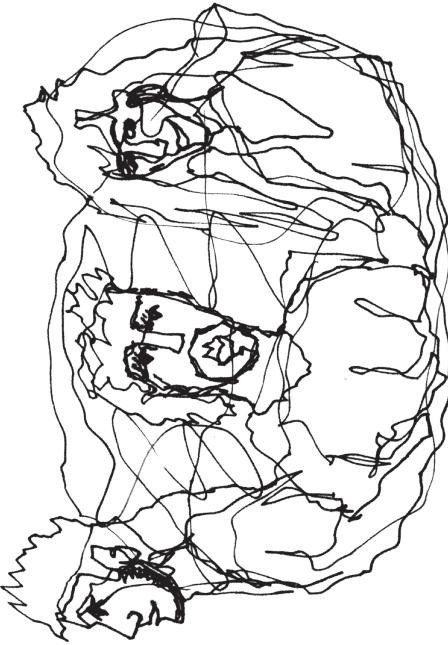

U.S. Embassy
Ljubljana

Kazalo

Uvod	7
Kako spoštnjivo poročati o transpolnih osebah in tematikah	14
Pogosti primeri slabih praks in spošljive alternative	20
Povzetek najpogostejših napačnih izrazov in priporočljivih alternativ zanje	35

Pogosta vprašanja	39
Pomembne teme s področja transpolnosti	51
Glosar terminologije s področja transpolnosti	60
Viri za nadaljnje koristne informacije za poročanje o transpolnosti	72

Uvod

Pričujoci priročnik ponuja orodje, s katerim želimo na razumljiv in pregleden način podati koristne napotke in informacije za spoštljivo poročanje o transpolnosti v slovenskem medijskem prostoru. Nastal je na eni strani kot odziv na obstoječi slovenski medijski diskurz in na

druži strani na pobudo novinark_jev,¹ ki so izrazile_i

¹ Podčrtaj uporabljam pri spolno zaznamovanih slovničnih oblikah, z namenom vključevanja vseh spolov, tudi tistih, ki presegajo spolni binarizem "ženska_moški". Več o rabi podčrtaja je navedeno v glosarju.

potrebo po boljši informiranosti o tem, kako spoštjivo poročati o tematikah transspolnosti. Pogosta vprašanja, ki si jih zastavljajo zainteresirane osebe, so denimo:
Kateri izraz je pravilen? Zalkaj je določeno vprašanje nespoštljivo?
Ktere zaimke naj uporabljam? Kako naj pišem, da bom vključujeo_a do transpolnih oseb?

V Zavodu TransAkcija smo se odločile_i, da ponudimo odgovore, ki bodo v pomoč pri nekaterih najpogostejših vprašanjih in zadregah, s katerimi se srečujejo novinarke_ji, ko poročajo o transpolnosti, in so pogosto posledica nezadostne informiranosti

in pomanjkanja primernih virov s tega področja. Priročnik je zato v prvih vresti namenjen novinarkam_jem oziroma medijem, sicer pa vsem, ki si želijo spoštljivo pisati, poročati o tematikah transspolnosti oziroma jih ustrezzo naslavljati, torej tudi študentkam_om, profesorjem_icam, aktivistkam_om itd.

Vključujoče jezikovne prakse postavljajo pred cisspolne osebe zahtevo, da se pričnejo zavedati načinov, na katere uporabljam jezik, in s katerega družbenega položaja govorijo. Legitimacija transspolnih oseb je v veliki meri povezana s prepoznanjem, da imajo naše

jezikovne izbire realne implikacije za življenja transspolnih oseb. Težave, ki jih prepoznavajo cispolne osebe pri vpeljevanju trans vključujočih jezikovnih praks, ne bi smele biti razumljene kot naravne omejirve, ampak kot produkt kulture, v kateri sposobnost, govoriti o transspolnih osebah spoštljivo, ni prepoznana kot pomembna jezikovna spremnost.² Vpeljevanje novih interaktivnih praks, kot je vprišati po zaimkih, za katere ljudje želijo, da jih uporabljamo, ko se nanašamo nanje, ali spolno vključujoče jezikovne

izbire, kot je raba podprtja, predstavljajo sociolingvistično manifestacijo pravičnosti, spodbuja pa jih etična in politična zaveza govorka_ca.

Mediji imajo velik vpliv na splošno ozavestenost javnosti, še posebej to velja za teme, ki so potisnjene na obrobjie in s katerimi se osebe, ki nimajo tovrstnih izkušenj, ne srečujejo pogosto. Zato je pomembno, da so medijiske reprezentacije transspolnosti v skladu s Kodeksom novinajev Slovenije³ in podajajo relevantne

² Lal Zimmerman, Transgender language reform: some challenges and strategies for promoting trans-affirming, gender-inclusive language, Journal of Language and Discrimination, 2017, 1/1.

³ 17. člen Kodeksa določa: "Novinar spoštuje pravico posameznika do zasebnosti in se izogiba senzacionalističnemu in neupravičenemu razkrivanju

informacije, saj so le-te ključnega pomena, ko govorimo o vidnosti transpolnosti in informiraju splošne javnosti o položaju in človekovih pravicah transpolnih oseb ozziroma krištvah pravic.

Pozitivne medijske reprezentacije

njegove zasebnosti v javnosti. Poseg v posameznikovo zasebnost je upravičen le, če javni interes preteha nad spoštovanjem njegove zasebnosti. Pri poročanju o javnih zasebnostih in tistih, ki želijo dobiti moč in vpliv ter vzbuji pozornost, je pravica javnosti do obveščenosti širsša. Novinar se mora zavedati, da lahko z zbiranjem ter objavo informacij, fotografij in posnetkov škodi posameznikom, ki niso vajeni medijske in javne pozornosti.²⁰ člen Kodeksa pa pravi: "Novinar se mora izogibati narodnostnim, rasnim, spolnim, starostnim, verskim, geografskim in drugim stereotipom ter podrobnostim, ki so povezane s spolnimi mognjenji, invaliditeto, fizičnim videzom, socialnim položajem ali drugimi osebnimi okoliščinami posameznikov in skupin."

predstavnici_kov manjšinskih družbenih skupin so lahko za posameznice_ke, ki še zbirajo pogum za razkritje, ali tiste, ki imajo v svojem bližnjem okolju pre malo podpore, izrednega pomena, prav tako pa so lahko negativne in stereotipizirane medijske reprezentacije škodljive in bolče.

Glede na to, da se jezikovne norme v transpolnih skupnostih spreminjajo, je nemogoče zapisati dokončne smernice za trans vključujoči jezik.

(Pre)hitre spremembe v razvoju jezikov transpolnih skupnosti samo potrjujejo dinamičnost jezika in sociolingvistično variabilnost.

Kako uporabljati priročnik⁴

1. Priročnik naj se uporablja kot splošno vodilo, ne kot predpis strogih pravil.
2. Poročanje o transspolnosti naj poteka hkrati s skrbnim odnosom do oseb, katerih spol je različen od našega.
3. Pomembno je, da se upošteva kontekst. Jezikovne izbire so odvisne od konteksta; zdravstveni diskurz v primerjavi

Kako ne uporabljati priročnika

1. Priročnika naj se ne uporablja za nadzorovanje ali sramotjenje jezikovnih izbir drugih.

2. Priročnik prav tako naj ne bo osnova, na podlagi katere

s spletnimi zmenki, otroci in mladostniki v primerjavi s

starejšimi osebami itd. Prav tako pomembno je zavedanje, da je jezik, ki se uporablja znotraj transspolnih skupnosti, po navadi veliko bolj raznolik kot jezik, s katerim transspolne osebe im izkušnje opisujejo ciisspolne osebe zunaj teh skupnosti.

⁴ V tem delu se zgledujemo po Alex Kapitan, The Radical Copyeditor's Style Guide for Writing About Transgender People. Dostopno na: <https://radicalcopyeditor.com/2017/08/31/transgender-style-guide/>.

bi transspolnim osebam sporočale_i, da uporabljajo napačen jezik, ne glede na to, ali smo me_i same_i transspolne osebe ali ne. Primeri dobrih praks so vodila, vendar naj ne prevladajo nad izborom besed in jekika, kji ga transspolne osebe uporabljajo za izražanje svoje identitete in lastne izkušnje.

3. Osebe naj bodo pomembnejše od besed.

način zbrani primeri slabih praks skupaj s spoštljivimi alternativami in razlagami. Vključeni so primeri, ki jih pogosto zaznavamo v medijih: tako posamezne besede oziroma besedne zvezne kot tudi povedi (zlasti naslovji), ki predstavljajo pogoste napake na bolj vsebinski ravni. Sledi poglavje s pogostimi vprašanji, s katerimi se strečujemo pri delu, Z odgovori skušamo razložiti najpogostejše zagate in nejasnosti. V naslednjem poglavju so predstavljene pomembne teme, o katerih bi bilo po naši presoji koristno poročati. Zaključimo s poglavjem, ki vsebuje najpomembnejšo terminologijo s področja transspolnosti. Na koncu

Priročnik je sestavljen iz 6 poglavij. Prvo poglavje ponuja splošne smernice za spoštljivo poročanje o transspolnih osebah in tematikah. V drugem poglavju so na sistematičen

je podan seznam virov, ki usmerja k nadaljnjam koristnim informacijam, ključnim za spoštjivo poročanje o transšpolnosti na vsebinski in jezikovni ravni.

Kako spoštljivo poročati o transpolnih osebah in tematikah

Priporočljivo je, da si novinarke_ji, piske_ci, raziskovalke_ci na začetku odgovorijo na naslednja vprašanja: Kaj je moj namen? Kaj želim s svojim prispevkom doseči? Katere informacije želim posredovati? Kako to storiti na način, ki je najbolj primeren in spoštljiv do transpolnih oseb? Pri poročanju o transpolnosti oziroma o transpolnih osebah po

navadi ni lahltega, enoznačnega odgovora in tudi ta priročnik ga ne ponuja. Podaja pa koristna priporočila, ki temeljijo na Kodelusu novinarjev Slovenije in ki lahko bistveno prispevajo k bolje informiranemu in spoštljivejšemu poročanju o transpolnosti. Zaradi boljše preglednosti jih na tem mestu povzemamo po točkah, več o posameznih priporočilih pa ponujajo posamezna poglavja v nadaljevanju.

Priporočamo, da se pridobije relevantne informacije s področja transpolnosti. Pomembno je, da se pridobijo relevantne informacije s področja transpolnosti, to

je informacije o terminologiji, problematikah in potrebah transpolnih oseb. Informacije so dostopne na spletni strani Zavoda TransAkcija in na mnogih mednarodnih spletnih straneh, kot je spletna stran krovne evropske organizacije za tematike transpolnosti Transgender Europe – TGEU.⁵ Na voljo pa so tudi številni blogi transpolnih oseb, publikacije, dokumentarni filmi itd. Zadnje poglavje zato vsebuje kratek seznam uporabnih virov.

Način osveščanja in podajanja informacij naj bo spoštljiv, v središče naj postavlja najpomembnejše problematike, s katerimi se transpolne osebe srečujejo (nasilje, diskriminacija, neurejeno področje pravnega priznanja spola v Sloveniji, pridobitev diagnoze duševne motnje kot pogoj za pravno priznanje spola, patologizacija transspolnosti). Izhodišča za fotočanja o transpolnosti so lahko na primer:

- pomembni mednarodni

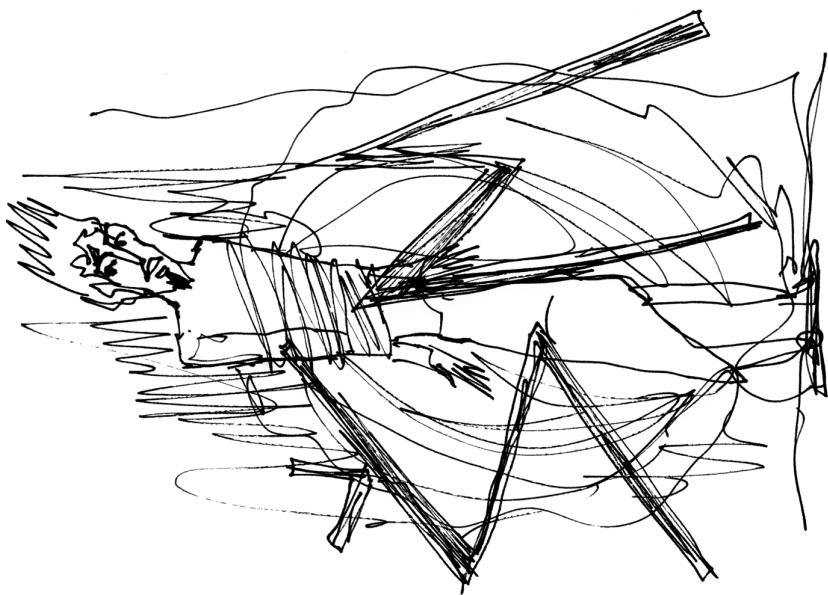
dnevi, ki jih obeležuje transpolna skupnost (dan vidnosti transpolnih oseb – Transgender Day of Visibility

⁵ Transgender Europe TGEU <http://tgeu.org/>.

- (31. marec), mednarodni dan boja proti homofobiji, bifobiji in transfobiji – IDAHOBIT (17. maj), dan spomina na žrtve transfobije – Transgender Day of Remembrance (20. november);
- kulturna produkcija transpolnih oseb (razstave, filmske projekcije, izidi knjig in publikacij);
 - pomembni dogodki in spremembe, na primer na področju prava.

zgodbam, mnenjem. Zmeraj se je mogče obrniti na organizacije, ki delujejo na tem področju. Priporočljivo je, da se prikaže raznolikost izkušenj transpolnih oseb, saj »univerzalna transpolna izkušnja«, vtič katere pogosto ustvarajo medij, ne obstaja. Prikazovanje raznolikosti se lahko zagotovi na primer s fotočanjem o nebinarnih osebah, poudarjanjem pluralnosti spolov, izpostavljanjem dejstva, da vstopanje v medicinsko tranzicijo ni nujno, kakor tudi z vključevanjem transpolnih oseb, ki so na primer lezbijke, oziroma tistih izkušenj transpolnih oseb, ki po navadi ostanejo v ozadju.

Priporočamo vključevanje transpolnih oseb in njihovih zgodb; pomembno je, da se prisluhne njihovim potrebam,

Odsvetujemo, da se poročanje osredinjega zgolj na telo oziroma zgolj na proces medicinsko podprtne tranzicije, saj ta način pogosto postane sredstvo objektivizacije transspolnih oseb in njihovih teles. Izogibati se je treba načinu poročanja, ki je senzacionalističen in v javnosti neupravičeno razkriva zasebnost, kar v 17. točki določa tudi Kodeks novinarjev Slovenije. Pomembno je tudi zavedanje, da transpolnosti bolezni ali duševna motnja, zato je tovrstno naslavljanje teme neprimereno. Namesto tega priporočamo problematizacijo patologizacije transspolnosti in pogoja pridobitve diagnoze duševne motnje.

Pri vizualnih reprezentacijah transspolnosti odsvetujemo uporabo fotografij in drugih elementov, ki s fokusom na telo in tranzicijo utrijujejo stereotipno podobo transpolnih oseb, kot so na primer fotografije oseb »prej in potem« (fotografije, ki prikazujejo osebo pred postopki medicinske tranzicije in po njih, sploh če oseba sama tega ne želi).⁶

fotografij, ki so morbidne oziroma prikazujejo transspolne osebe kot trpeče posameznice ke, fotografije, na katerih se transpolne osebe preoblačijo itd. Namesto tega predlagamo bolj pozitivne podobe transpolnih oseb, ki so lahko tudi nenormativne ali aktivistične, uporabo izdelkov kulturnih produkcij transpolnih oseb itd.

Pomembno je, da se ne zastavlja neprimerna vprašanja. Z

neprimernimi vprašanji mislimo na vprašanja, ki so bodisi preveč intimna bodisi nespoštljiva iz katerega drugega razloga, na primer: Katero je tvore pravo ime? Kakšne genitalije imas? Si že imel_a

⁶ Prikazovanje fotografij transpolnih oseb pred tranzicijo in po njej je neprimerno in za mnogo transpolnih oseb zelo vznemirjalce, saj jih (velkokrat tudi brez njihovega privoljenja) razkriva, kot transpolne ter hkrati opominja na življenjsko obdobje pred razkritjem, ki je bilo za marsiloga zelo neprijetno. Taka reprezentacija legitimira identiteto posameznice, ka s poudarkom na medicinskih tranzicijih, namesto samoidentifikaciji osebe. Predlagamo, da se ta diskurz preseže.

operacijo? Kdaj si postal_a prava_i ženska oz. moški? V nadaljevanju priročnika sledi posebno poglavje, ki specifično naslavlja najbolj pogosta vprašanja, ki jih prejemajo transspolne osebe, in obrazložitve, zalkaj večina teh vprašanj ni primernih.

V skladu s Kodeksom novinarjev

Slovenije velja uporabljati neizključujoč jezik. To pomeni, da upoštevamo, kako oseba govorii o sebi in svoji izkušnji – spoštovati je treba njene zaimke in ime, ki ga uporablja. Zadnji dve točki – neprimerna vprašanja in neizključujoč jezik – sta še posebej pomembni in hkrati obsežni,

zato smo jima posvetile_i dve ločeni poglavji, ki pojasnjujeta najpogostejsa vprašanja ter primere nespoštljive rabe izrazov in spoštljive alternative zanje.

Pogosti primeri slabih praks in spoštljive alternative

Pričujoče poglavje predstavlja sistematičen pregled primerov izključajočih praks z razlagami ter predlogi spoštljivih rešitev. Vsi primeri so vzeti iz dejanskih prispevkov, objavljenih v slovenskih medijih, tiskanih in spletnih, pa tudi iz radijskih in televizijskih oddaj itd.⁷ Da bi čim bolje osvetlite-i

najpogostejše napake oziroma problematične točke, smo jih smiselno povzete-i v kratke sklope.

Utrjevanje spolnega

binarizma in izključevanje nebinarnih oseb

»Je oseba, ki izziva družbeno začrtane meje med spoloma.«

»[...] se v nekaterih najstnikih pojavi težnja tudi po tem, da bi bili nasprotnegra spola.«

Bolj vključjoča različica prve povedi bi namesto dvojinske oblike »med spoloma« vsebovala

⁷ Primeri so avtentični, a na nekaterih mestih ustrezano prilagojeni (da se izognemo izpostavljanju oseb, so spremenjena imena) oz. pravopisno popravljeni.

množinsko obliko, torej med spoli.
Vprašanja, ki se zastavljajo ob tem,
so: Med katerima dvema spoloma?
Odgovor je na videz očiten,
vendar je to samoumevnost treba
prevprašati. Kot vselej poudarjam,
spola ni sta samo dva in to je treba
imeti v mislih zmeraj, ko je govor
o spolih. Prav to je namreč eden
izmed najpogostejših primerov
izključnega potročanja, saj ne
vključuje spolov onkraj binarnega
spolnega sistema ženska – moški.

V primerjavi z nekaterimi drugimi
spremembami v načinu poročanja,
ki zahtevajo več truda, je ta rešitev
preprosta – o spolih je optimalno
govoriti v množini. Tukaj velja
opozoriti tudi na pogoste izraze,

kot je »nasprotni spol«, kjer se spet
lahko vprašamo: Kaj je nasprotni
spol? Spoštljive alternative, ki
jih predlagamo, so: različni spoli,
raznoliki spoli itd.

»Ne moški ne ženska«

»pol-pol«

»tretji spol«

»ne eno ne drugo«

Vseh zgoraj navedenih izrazov, ki
so najpogostejsi načini opisovanja
oseb z nebinarnimi spolnimi
identitetami, se velja izogibati,
saj zaradi izključujočega in
senzacionalističega učinka niso
primerni. Spoštljiva alternativa

za opis spolnih identitet, ki se umeščajo zunaj binarnega spolnega sistema, je nebinarna oseba oz. nebinarna spolna identiteta. Osebe z nebinarnimi spolnimi identitetami so pogosto videne kot nelegitimne, tovirstni izrazi pa še dodatno prispevajo k temu, saj nakazujejo, da so čudaške, in hkrati ustvarjajo tudi fizično podobno nekakšnega tujega, skorajda hibridnega bitja. Nebinarne osebe je treba obravnavati kot celostne posameznice _ke, vredne spoštovanja.

»Ko je bila/stara 6 let«

Raba poševnice ni pripotocljiva, razen če jo posameznik _ca uporablja tak uporabila sam _a zase. Praksa,

ki jo uporabljamo, je podčrtaj. V nasprotju s poševnico (/), ki še vedno predstavlja samo dve možnosti in s tem binarno delitev, podčrtaj povezuje obe normirani slovnični oblikti, ju ločuje in hkrati med njima ustvarja prazen prostor za projiciranje končnic, ki jih jezikovna norma še ne pozna, bi se pa lahko razvile. Podčrtaj uporabljam pri slovničnih oblikah, ki vsebujejo spol, z namenom vključevanja vseh spolov, tudi tistih, ki presegajo spolni binarizem ženska – moški. Uporabile _i bi ga na naslednji način: Ko je bil_a star_a 6 let. Podčrtaj uporabljam, če posameznik _ca zase uporablja tak spolno neutralni jezik v slovenščini

ali pa kadar prevajamo spolno neutralno rabo jezika (npr. edninski »they« v angleščini).

»**ono**«

Namesto osebnega zaimka ono, ki ga ne uporablja (skoraj) nobena transpolna oseba, priporočamo, da se spoštuje zaimek, za katerega oseba želi, da ga uporabljam, ko govorimo o njej. Odsvetujemo rabo zaimka za tretji slovnični spol, ki ustvarja pozicijo drugosti oz. ima lahko učinek razosebljenja. Zaželeno je, da se osebo vpraša po zaimku. To je tudi bolj spoštljivo od rabe zaimka, ki je v neskladju s spolno identiteto osebe. Nebinarne osebe zase pogosto uporabljajo spolno

neutralne zaimke, vendar to ni pravilo; uporabljo lahko kateri koli zaimek, zato ga nikoli ne moremo predvideti. Priporočamo, da se za osebo, katere spolna identiteta ni znana, uporabi zaimek on_a in za skupino ljudi one_i.

»**H. V. je on/ona.**«

Zgornji zapis odsvetujemo. Kaj naj bi pravzaprav bil njegov pomen? Za cisspolno osebo ne bi nikoli napisale_i takšne trditve, najbrž prav zato, ker nič ne pomeni. Morda gre za neposreden prevod angleškega izraza »he-she«, ki je zelo nespošljiv, slovenska različica pa ne slovnično ne vsebinsko ne funkcioniра. Če želimo povedati,

katere zaimke oseba uporablja oz. želi, da jih uporabljamo, ko govorimo o njej, to lahko storimo na spoštnijiv način. (Glej razlagi pri prejšnjih dveh primerih.)

**Rojen_a kot ženska/moški
OZ. V ženskem/moškem
telesu**

»Alex je bila rojena kot biološki
moški.«

»Rodil se je v ženskem telesu.«

Spoštniji alternativni zgornjima povedna bi bili: Alex je bil ob rojstvu pisan moški spol in Ob

rojstvu mu je bil pisan ženski spol. Nobena oseba se ne rodikot moški ali ženska, ampak nam je topisano na podlagi videza genitalij v okviru binarnega spolnega sistema ženska – moški. Na spol, pisan ob rojstvu, se pripenjajotudi spolne vloge, ki so pričakovane v skladu s pripadajočimi stereotipi. Raba besednih zvez, kot so »rojena kot ženska«, »v ženskem telesu«, »biološka ženska«, prispeva k ustvarjanju predstav, da obstajata samo dve vrsti teles in da so vsa telesa a priori ženska ali moška, zato jo odsvetujemo. Telesa transpolnih žensk so ženska, telesa transpolnih moških so moška in telesa nebinarnih oseb so nebinarna oz.

taka, kot jih osebe same dojemajo/ definirajo. Ni pa nujno, da svoja telesa čoločamo kot kar koli izmed tega.

»pri rojstvu pripisan biološki spol«

Izraz biološki je povsem odveč. Gre za spol, pripisan ob rojstvu, kar je termin, ki ga uporabljamo namesto izraza »biološki spol«.

»je transženska, kar pomeni, da je njen biološki spol moški.«

Ta primer poleg problematične rabe izraza biološki spol vsebuje tudi izraz »transženska«. Pravilno alternativo pišemo neokrajšano, torej transpolna oseba/ženska,

transpolni moški. Trans je sicer okrajšana oblika pridavnika in nastopa kot prva sestavina zloženke, ki se piše narazen (na primer trans ženska) ali skupaj (na primer transženska) vendar pa si na tej točki prizadevamo za uveljavitev pojma transspolnost in ustreznih pridavnikov, saj v Sloveniji še vedno prevladuje uporaba termina transseksualnost, ki je zastarel, predvsem pa kot krovni termin neutrezen. V skupaj pisani zloženki transženska se lahko tudi ustvari vtis, da ne gre za žensko, ampak za »podvrstok ženske; za žensko, ki je drugačna kot »prava« ženska, to pa je v navedenem primeru še podkrepljeno z izrazom »biološka« ženska.

Diskurz ujetosti

nemočno, trpečo, nesvobodno, torej kot žrtev. Čeprav je res, da velik delež transpolnih oseb doživja spolno disforijo, to ne pomeni, da to velja za vse, še posebej pa ne, da je ta izraz primeren. Obstajajo primeri, ko oseba sama opisuje svojo izkušnjo s temi besedami (najbiž ne povsem brez vpliva prevladujočega medijskega diskurza in drugih vplivov), in takrat je to legitimno. Vendar ta d likcija nikakor ne izraža težnje po opolnomočenju transpolnih oseb, zato je najbolje, da se ne uporablja. Ali kot pravimo aktivistke_i na področju transpolnosti: Nismo ujete_i v napačnem telesu, ampak v napačni/omejeni družbeni percepiji naših tel.

»Transpolnost: ujeti v napačnem telesu«

»Ujetniki svojega spola«

»Sužnji napačnih teles«

»Ženska, ujeta v moškem telesu«
Po pregledovanju prispevkov v slovenskih medijih ugotavljamo, da je »ujetost v napačno telo/napačni spol« najpogosteji izraz, s katerim novinarke_ji opisujejo transpolne osebe. Sam izraz »ujetost« prikazuje osebo kot

**»trpio zaradi močnih notranjih
nesoglasij«**

**»v bolečem procesu
samoidentifikacije«**

Podobno kot pri diktiji »ujetost v spol«, kjer ujetost izraža nemoč, tudi besede in besedne zvezne, kot so »trpio«, »močnih nesoglasij« in »boleč proces«, uokvirjajo transspolne osebe kot žrtve.

Sočutje in pomilovanje sta različni čustvi, in čeprav je razumljivo, da mnoge novinarke –ji željo na ta način približati ljudem določeno tematiko, lahko to zapira možnosti spoštovanja transpolnih oseb.

Kot alternativo priporočamo način poročanja, ki ne poudarja izključno

negativnih vidikov transpolnosti.

Pomembnejše je, da se izpostavijo razlogi, zaradi katerih prihaja do diskriminacije transpolnih oseb v družbi, ter drugi problemi in tematike, ki so transpolnim osebam pomembni. Predlagamo tudi poudarjanje pozitivnih izkušnj oseb ter drugih vidikov njihovih življenj.

Tranzicija kot sprememb spola

»odkar si je dala spremeniti spol«
»pri 35 je spremnila spol in postala
ženska«

»Zdravnike, ki so bili pripravljeni njen
biološki spol spremeniti v ženskega, je
našla na Danskem.«

Najprej je treba poudariti, da si
spola ne »daš spremeniti«. Spolno
identiteto transspolne osebe
razkrijejo, sebi in/ali drugim,
nato pa jo, če to želijo, na razne
način potrjujejo. Eden izmed
načinov potrditve spolne identitete
so medicinski posegi. Spolna

identiteta, ki predstavlja notranje
občutene lastnega spola, je torej
lastna posameznici_ku in se ne
spreminja glede na medicinske
posege. Predvsem pa je ne spremeni
neka tretja oseba (npr. zdravnik_ca),
kot bi se dalo razumeti iz zgornje
povedi. Seveda operacije potrditve
spola izvede kirurg_inja, hormone
predpiše endokrinolog_inja,
vendar pa to ni enkraten dogodek,
ki naenkrat spremeni spol osebe.
Priporočljive alternative bi bile:
odkar je z različnimi posegi potrdila
svojo spolno identiteto, pri 35 je
z različnimi posegi potrdila svojo
spolno identiteto in Zdravnik, ki so
bili pripravljeni z različnimi posegi
potrditi njen spolno identiteto,

je našla na Danskem. Še bolj priporočljivo pa se je docela izogniti navajanju teh dejstev, če zanje ni tehtnega razloga.

Senzacionalizem in objektivizacija

»Usodna napaka matere narave:
položaj transseksualcev v Sloveniji«

»Robert se bo v ječi spremenil v žensko.«

»Hčerkka slavne pevke je moški«

»Prsi si jе dala odstraniti, spolovila je obdržala.«

»Transseksualna manekenka se je
slekla do golega.«

Najbrž ni treba poudarjati, da takšni naslovi in izrazi niso spoštljivi in da je njihova funkcija predvsem pritegniti pozornost bralke_ca na način, ki objektivizira in/ ali seksualizira osebo, na katero se nanaša. Tovrstni naslovi so lahko še posebej škodljivi zaradi učinka, ki ga ima senzacionalizem. Zadnja dva primera povedi sta očiten izraz selksizma, mizoginije in objektivizacije žensk, ki so v medijih pogost pojav. Za transspolne ženske to velja še toliko bolj, saj se jih obravnava skozi prizmo nijhovega telesa, ki je prikazano

senzacionalistično, ta prikaz pa je po navadi podprt s fotografijami, ki to poudarjajo. To ima za transspolne ženske v družbi, ki je izrazito mizogima, transfobna in rasistična, resne posledice, kot so nasilje, diskriminacija in umori.

Transspolnost kot preoblačenje

»Moški, ki se preoblači v žensko«

»21-letnica želi postati transvestit!«

»V zavetišču se nista počutili
več varno, saj sta si sobo delili s
transvestitom – moški sicer zatrjuje,

<p>da je ženska.«</p> <p>»Osebni projekt Glenn Close o ženski, ki se preoblači v moškega«</p>	<p>med pomenoma, ki ga imata izraza transvestit in transspolnost oz. transpolna oseba (glej glosar).</p>	<p>Medikalizacija transspolnosti</p> <p>»Transsekualizem: o vzrokih transsekualizma«</p> <p>»motrija spolne identitete«</p> <p>»Transsekualizem je spolna motnja (motrija spolne identitete), pri kateri se oseba pocuti ujetav v napačnem telesu in ima neizmerno željo, da bi živila kot oseba nasprotnega spola.«</p>	<p>Ena izmed najpogostejših reprezentacij transpolnih oseb v medijih je prikazovanje transpolnih oseb, največkrat žensk, kot moških v »ženskih« oblačilih oz. kot moških, ki so samo »preoblečeni v žensko«. Na ta način se spolna identiteta posameznice_ka napačno reducira na fizični izgled oziroma oblačila, ličila itd. Pomembno je ločevati spolno identiteto in spolnim izrazom oziroma se zavedati, da ne oblačila ne genitalije ne določajo posamezničine _kove spolne identitete. Ključno je torej ločevanje</p>
---	--	--	---

Zadnja poved poleg medikaliziranih izrazov za transpolnost (tj. transseksualizem in motnja spolne identitete) vsebuje več elementov, ki so nespostljivi in jih odsvetujemo (ujetost v napačno telo ter »nasprotni spol«). Zaradi teh izrazov je celoten učinek povedi lahko še posebej škodljiv. Zapisom, kot so zgornji, se je najbolje v celoti izogniti. Transpolnost se na tak način izrazito medikalizira in patologizira, tem pa se transpolnost in transspolne osebe še dodatno stigmatizirajo. S tem nikakor ne želimo nadalje stigmatizirati duševnih motenj oz. oseb s težavami v duševnem zdravju, vendar pa je skrajno

napačno enačiti transpolnost z duševno motnjo, enako kot to velja za homoseksualnost. Transseksualizem (F64.0) je v Mednarodni klasifikaciji bolezni in sorodstvenih zdravstvenih problemov za statistične namene (ICD – International Classification of Diseases, Svetovna zdravstvena organizacija, 2007) zaenkrat, žal, še klasificiran kot duševna motnja, vendar je ena izmed glavnih točk bojev na področju človekovih pravic transpolnih oseb prav prizadovanje za depatologizacijo transpolnosti, torej za odstranitev klasifikacije transpolnosti kot duševne motnje.

Nazivanje v napačnem spolu oz. spolu, ki je osebi bil pripisani ob rojstvu (ime, zaimek, spolno zaznamovane slovnične oblike)

»X Jenner, olimpijski prvak«

»X, ki se je pred leti imenovala Y«

»Kakšno je bilo tvoje staro ime, bi ga delil z nami?«

Eden najpogostejših primerov nespoštijivega poročanja o transpolnih osebah je pripisovanje napačnega spola: z uporabo imena,

ki je bilo osebi dano ob rojstvu ter z uporabo zaimkov in/ali spolno zaznamovanih slovničnih oblik, ki izražajo spol, ki je bil osebi pripisan ob rojstvu, čeprav vemo, katero zaimke in ime ta oseba dejansko uporablja. V zgornjih primerih je vidno oboje. To je problematično na več ravneh: prvič, s tem razkrijemo osebo brez njenega privoljenja, kar je ne le nespoštljivo, ampak v mnogih primerih tudi nevarno, saj osebo izpostavimo morebitnemu nasilju. Pogosto se dogaja, da mediji tudi pri poročanju o umorih transpolnih oseb osebe nazivajo v oblikah za slovnični spol, ki ustreza spolu, ki jim je bil pripisani ob rojstvu, in z imenom, ki jim je bilo določeno

ob rojstvu. To je nespoštljivo do preminule osebe, hkrati pa lahko povzroča še dodatno bolečino tako bližnjim kot vsem transspolnim osebam, ki to berejo/poslušajo. S pripisom napačnega spola (s spolno zaznamovano slovnično obliko ali zaimkom) in nazivanjem z imenom, ki je bilo osebi pripisano ob rojstvu, se transspolne osebe prikazujejo na način »prej in potem«, kar je senzacionalistično in transspolni osebi na noben način ne koristi.

Na splošno velja, da če oseba sama želi deliti te podatke, je to povsem legitimno. V vseh drugih primerih odsvetujemo navejanje imena, ki je bilo transspolni osebi določeno ob rojstvu, kalkor tudi

navajanje zaimkov in slovničnih oblik, ki izražajo spol, ki je bil osebi pripisan ob rojstvu. Namesto tega priporočamo uporabo imena, ki ga oseba uporablja zase, in zaimkov, za katere želi, da jih uporabljamo, ko govorimo o njej.

Povzetek najpogostejših napačnih izrazov in priporočljivih alternativ zanje

V nadaljevanju v tabeli povzemamo napačne ozioroma neustrezne izraze, ki jih najpogosteje zaznavamo v medijskem poročanju, ter predloge alternativ.

Izrazi, ki se jih izogibamo	Spoštljive alternative	Razлага in primeri rabe
transsekstualnost	transpolnost	Izraz je ustrezen le v primeru, če oseba sam_a s temi besedami opisuje svojo identiteto.
transsekstualec_ka	transpolna ženska, transpolni moški, transpolna oseba	Izraz je primeren, če gre res za transvestitko_a, pogosto pa se napačno uporablja za transpolne osebe. Termina transpolna oseba in transvestit_ka pomensko nista prekrivna.
obra_spolia	vsi spoli	Primer: stranišče za osebe vseh spolov, enakost med spoli.
transsekstualizem	»transsekstualizem« (F64.0)	Izrazu se izogibamo, razen v kontekstu diagnoze »transsekstualizem« (F64.0) in njene problematičnosti. Termina ne uporabljamo kot sinonim za transpolnost.
motrija_spolne_idenititete		Velja enako kot za transsekstualizem.
seje rodiil_a kot ženska	ob rojstvu ji/mu je bil pripisan ženski spol	

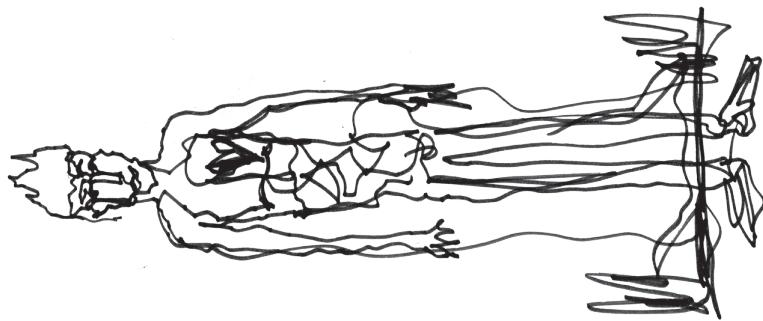
Izrazi, ki se jih izogibamo	Spoštnjive alternative	Razлага in primeri rabe
Xje biološka ženska	ob rojstvu ji/mu je bil pisan ženski spol	
sprememba spola	potrditev spolne identitete	
je (operativno) spremenil-a spol	je operativno potrdil_a spol	
postal_a je ženska/ moški	z različnimi posagi je potrdil_a svoj spol	
ženska, ki je bila včasih moški	ženska, kiji je bil ob rojstvu pisan moški spol	
vjet-a v telesu/v napačnem sporu	se v svojem telesu počuti nelagodno/doživlja spolno disforijo	
želi biti moški/ženska	je moški/ženska	Če se oseba identificira kot ženska/ moški, potem to tudi je. Glagol želite je zato neprimeren, razen če ga oseba uporablja za opisovanje svoje izkušnje.
moški, ki se identificira kot ženska	ženska	Če je oseba ženska, potem je ženska in ne moški.

Izrazi, ki se jih izogibamo	Spoštljive alternative	Razlagaj in primeri rabe
pol-pol-/hybrid-/ne-eno ne-drugo	nebinarna oseba oz. oseba, ki se ne identificira znotraj binarnega (žensko-moškega) spolnega sistema drugim izrazom se izogibamo.	
transpolnost	transpolnost	
transosebna, transženska, transmoški	transpolna oseba/ženska, transpolni moški	
nasprotni spot	različnih spolov/ raznolikih spolov	Primer: partner različnega/ raznolikega spola.
trans(sam)(Trans je v oddaji)	Te besede ne uporabljamo v samostalniški funkciji.	
prava ženska/moški		
mroški, ki se preoblači v žensko		
onat-on		
ono		

Pogosta vprašanja

1. Od kdaj veste, da ste transspolna oseba?

Na to vprašanje, kot na večino vprašanj v povezavi s transpolnostjo, ni enoznačnega odgovora. Nekatere osebe so začutile, da so transspolne, že v rani mladosti, nekatere času pubertete in najstništa, nekatere v srednjih letih ali tudi kasneje. Kar pa je skupno večini transpolnih oseb, je to, da so čutile in/ali razmišljale, da so transpolne osebe, mnogo prej, kot so se kot take tudi razkrile.

To je posledica visoke stopnje nerazumevanja, nesprejemanja in nevidnosti transpolnih oseb in tematik. Ob tem velja poudariti, da enega in edinega pravega odgovora, ki bi potreval posameznično _kovo spolno identiteto, ni. Odgovorov na to vprašanje je toliko, kot je transpolnih posameznic _kov.

2. Kaksne genitalije imate?

Čeprav v naši družbi velja načelo spoštovanja zasebnega in še posebej intimnega življenja, je to eno izmed najbolj pogostih vprašanj, ki jih prejmejo transpolne osebe. Transpolne osebe nikoli in nikomur nismo dolžne razkrivati informacij o svojih genitalijah (ali

drugi delih telesa). Vprašanje implicira, da so genitalije tiste, ki določajo spolno identiteto človeka. To ne drži. Spolna identiteta je osnovana na samoidentifikaciji, ne glede na obliko in videz telesa. Telo pa je eden od medijev, prek katerega nekatere transpolne osebe potrjujejo svojo spolno identiteto in lajšajo občutke spolne disforije. Transpolnost je torej treba primarno razumeti kot stvar identifikacije, ne telesnosti. Vprašanja o genitalijah so nespošljiva, vdirajo v zasebnost in osebe reducirajo na dele telesa. Prav tako kot cispolnih oseb ne sprašujemo po oblikah in videzu njihovih genitalij, tako se tudi transpolnih oseb tega ne sprašuje.

3. Kakšen občutek je biti ujet_a v napačno telo?

Nekatere transspolne osebe svoje občutke opisujejo kot "ujetost v napačno telo", nikakor pa to ne velja za vse transspolne osebe. To, da vse transspolne osebe svoje občutek opisujejo kot "ujetost v napačno telo", je eden najpogostejših stereotipov o nas. Vsa telesa transpolnih oseb so legitimna, ne glede na njihovo obliko, barvo, velikost, poraščenost itd. Nemogoče je imeti napačno telo. To velja za vse osebe, ne samo za transspolne. Mogoče pa je imeti telo, za katero ti družba daje vedeti, da je nepravilno oz. napako in tega smo deležni

tudi transspolne osebe. Če smo transspolne osebe ujete v kar kolikoli, smo ujete v družbenem pripričanja in norme glede naših telес, ne pa v naša dejanska telesa. Mnogo transpolnih oseb doživlja spolno disforijo, ki je kratkoročno ali dolgoročno doživljjanje negativnega stresa, nezadovoljstva in stiska kot posledice nevrijemanja lastne spolne identitete s spolom, ki je bil osebi pripisan ob rojstvu. Na podlagi želje po zmanjševanju ali vsaj lajšanju doživljanja spolne disforije transspolne osebe vstopajo v medicinsko tranzicijo, kjer se nekatere_i oddočijo tudi za ireverzibilne posege v telo. Vsi ti procesi in posegi takoj potrjujejo

spolno identiteto posameznice_ka in ji_mu omogočajo, da se v lastnem telesu počuti boljše ali vsaj manj utesnjeno. To pa ne pomeni, da je legitimno govoriti, da so transspolne osebe ujetnice_ki lastnih teles. Tudi če določena transspolna oseba zase uporablja to dlikcijo, se ji druge_i izogibamo, saj je zastarella in nespošljiva. Določena oseba svoje izkušnje in doživljanje seveda lahko opisuje s temi besedami, vendar naj se to ne pospološuje na vse transspolne osebe.

4. Ali ste že imeli operacijo?

Katero operacijo? Nekatere transspolne osebe so imele več

operacij, nekatere nobene. Nekatere izmed teh operacij so morda bile operacije za potrditev spolne identitete (rekonstrukcija prsi ali prsnega koša, genitalne operacije, feminizacija obraza itd.), vendar je ta podatek, prav tako kot podatek o tem, katere genitalije ima oseba, zaseben, spraševanje po njem pa je vdor v zasebnost. Operacije lahko potrjujejo spolno identiteto in zmanjšajo/odpravijo raven doživljanja spolne disforije, ne določajo pa spolne identitete – to določa vsaka oseba sama zase, s samoidentifikacijo.

5. Zakaj preprosto ne morete sprejeti svojega telesa takšnega, kakršno je?

Dojemanje lastnega telesa je izrazito individualno in hkrati družbeno, kar vodi v potrebo nekaterih transpolnih oseb, da se njihovo telo družbeno prepozna kot telo, ki naj bi ga imele_i pripadnice_ki določenega spola v skladu z družbenimi normami (npr. moški imajo kratke lase, nosijo hlače, ženske pa dolge lase, nosijo krila in uporabljajo ličila). Ampak ljudje smo zelo raznoliki in prav tako kot nekatere cispolne ženske ne uporabljajo ličil in imajo kratke lase in nekateri cispolni moški

nosijo krila in uporabljajo ličila, imajo tudi i transpolne osebe zelo raznolike spolne izraze⁸ in/ ali želje po spolnem izrazu. Med njimi so tako tudi osebe, ki želijo in imajo vso pravico svojo spolno identiteto potrjevati tudi na telesni ravni, kar pomeni spremnijati svoje telo s posegi in/ali pripomočki.

⁸ Spolni izraz (angl. gender expression) je vidna zunanja predstavitev osebne spolne identitete. Spolni izraz se manifestira z oblačili, ličili, frizuro, (ne)bitnjem poraščenih delov telesa, telesno držo in mimiko, vedenjem v javnih in zasebnih družbenih okolijsih. Spolni izraz lahko izraža ujemanje ali pa neujemanje s spolnimi vlogami/spolno identiteto, ki jih določa binarni spolni sistem.

Mnogo transspolnih oseb ne more sprejemati svojega telesa ali njegovih delov, ker doživljajo spolno disforijo – kratkoročno ali dolgoročno doživljanje negativnega stresa, nezadovoljstva in stisk kot posledice neujemanja lastne spolne identitete s spolom, ki je bil osebi pisan ob rojstvu. Tovrstno pričakovanje kaže na nerazumevanje doživljanja transspolnih oseb in nerazumevanje spolne distonije.

6. Ali si želite telo nasprotnega spola?

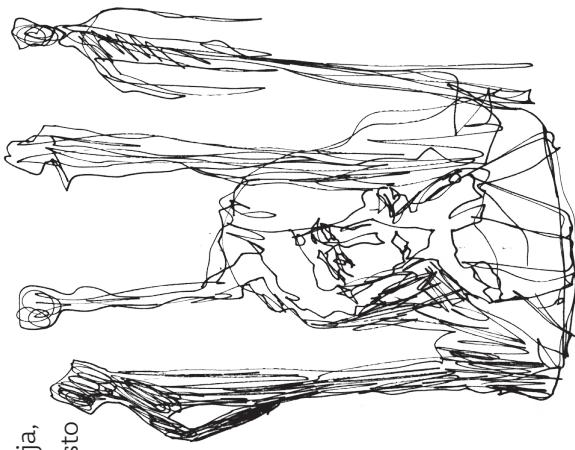
Nekatere transspolne osebe si želijo medicinskih posegov v telo,

s katerimi potrjujejo svojo spolno identiteto. Vendar ne obstajata samo dva spola, spolov je mnogo in posledično je nemogoče želeti si »telo nasprotnega spola«. Prav tako kot ne obstajata samo dva spola, tudi ne obstajata samo dve oblikni teles. So telesa, ki jim je na podlagi genitalij in drugih spolnih značilnosti pisan ženski spol. So telesa, ki jim je na ta način pisan moški spol. In so interseksualna telesa. Ampak to, kakšno telo ima kdо, odloča oseba zase, tega ne določajo genitalije. Primer: transspolna ženska, ki ima penis in ne namerava imeti genitalne operacije, ima žensko telo. Zakaj? Zato ker je ženska, posledično je njen telo žensko.

7. Zakaj je omenjanje "starega" imena nezaželeno?

Omenjanje starega imena oz. imena, ki je bilo osebi pripisano ob rojstvu, ali spraševanje po njem ni le nepotrebno, ampak je lahko za transspolne osebe tudi zelo čustveno naporno in vznemirjajoče. Predstavljajte si, da ste bile _i določen del svojega življenja primorane _i živetи z imenom in govoriti v slovničnem spolu, s katerima se sploh ne identificirate. Nato se razkrijete kot transpolna oseba, uredite zamenjavo imena in spolnega identifikatorja na osebnih dokumentih, še vedno pa se vas opominja na ime, ki je večinoma

del življenjskega obdobja, polnega skrivanja in bolečine. Imena, pripisana ob rojstvu, so osebni podatek, ki ga transspolne osebe niso dolžne deliti z nikomer (razen v primerih zagotavljanja sledljivosti oz. ugotavljanja, ali gre za isto osebo).

8. Kaj je pri tem, da ste transpolna oseba, najtežje?

Odgovor na to vprašanje je lahko toliko, kot je transpolnih oseb. Nekaterim se je najtežje razkriti družini, nekaterim sprejeti odločitev, ali vstopiti v medicinsko tranzicijo ali ne, nekateri jih pravijo, da je najtežje pridobiti diagnozo transseksualizma, ker je ta klasificiran kot duševna motnja, druge, da je to zavračanje s strani partnerk-jev in dnužine, tretjim je najtežje občutenje sistemski transfobije in nevidnosti transpolnih oseb itd. Transpolnost je izredno raznolika. Prav tako so zelo raznolike izkušnje transpolnih

oseb, zato, kot na mnogo drugih najbolj pogostih vprašanj, tudi na tega ni enozačnega odgovora. Velja si torej zapomniti, da je veliko stvari, ki so lahko za transpolne osebe posebej občutljive ali boleče in naporne, a da je od posameznice, ka do posameznice, ka odvisno, katere so te stvari.

9. Zakaj je klasifikacija transseksualnosti kot duševne motnje problematična?

Klasificiranje katere koli manjinske osebne okoliščine, transpolnost je med njimi, kot duševne motnje je problematično. To ni samo v izrazitem neskladju z dejstvi, temveč

ohranja in utrjuje tudi družbeno stigmatizacijo in delegitimacijo transspolnih identitet. Nekatere transspolne osebe zaradi doživljanja spolne disforije res potrebujejo in si želijo medicinsko obravnavo in dostop do storitev, s katerimi bodo potrdile svojo spolno identiteto in si pomagale lajšati spolno disforijo. Vendar zaradi tega transspolnosti še ni potrebno obravnavati kot bolezni oz. patologijo. Transseksualizem (F64.0) je v ICD 10⁹ zaenkrat še uvrščen med duševne in

vedenjske motnje, vendar Svetovna zdravstvena organizacija leta 2018 načrtuje reformo in izdajo nove verzije, enajste ICD, v kateri naj bi bila transspolnost uvrščena v poglavje o spolnem zdravju. To bi v veliki meri pripomoglo k depatologizaciji transspolnih identitet.

10. Zakaj je vedno več transspolnih oseb?

Transspolne osebe obstajamo od nekdaj, za to obstaja mnogo zgodovinskih, socioških in antropoloških dokazov. V času modernega gibanja za pravice

⁹ Mednarodna klasifikacija bolezni in sorodstvenih zdravstvenih problemov za statistične namene, verzija 10. V Sloveniji uporabljamo posodobljeno avstralsko modifikacijo desete revizije Mednarodne klasifikacije bolezni in sorodstvenih zdravstvenih problemov za statistične namene (I-MKB-10-AM, verzija 6). Več na: <http://www.nijs.si/sl/podatki/mkbi0-amb-verzija-6>.

LGBT+10 oseb ter novodobnih medijev in družbenih omrežij pa sta se izrazito povečali vidnost transspolnosti in informiranost o njej in to mnogim transspolnim osebam omogoča, da prej uvidijo in razumejo, da so tudi same transspolne osebe. Povečana vidnost javno razkritih transspolnih oseb daje nerazkritim transspolnim osebam moč in pogum, da se tudi

same razkrivajo. Nekaterim se zato zdi, da je transspolnih oseb vedno več. Resnica pa je, da smo bile od nekdaj vseprisotne, zdaj pa smo še malo bolj vidne in slišane.

**11. Ali niste v resnici samo gej/
lezbijke?**

To je vprašanje o spolni usmerjenosti, transspolnosti pa zadeva spolno identiteto. To sta ločena pojma in osebni okoliščini. Transspolnim osebam se večkrat očita, da želimo biti bolj »moderne_ik in »v koraku s časom« kot geji in lezbijke, ker naj bi to bilo že »iz mode«, hkrati pa se s temi vprašanji zanika naš

¹⁰ LGBT+ je kratica, ki označuje lezbijke, geje, biseksualne in transpolne osebe in druge manjšinske spolne usmerjenosti ter spolne značilnosti/ karakteristike. Zavedamo se, da je kratica izključujoča do manj priznanih, a enako legitimnih in enakovrednih spolnih usmerjenosti, spolnih identitet in spolnih izraзов, kot so asexualnost, interspolnost, queer, pansexualnost ... Uporabljamo jo, ker je najbolj razširjena in tako najbolj razumljiva večini.

obstoj. Nihče si svojih manjšinskih osebnih okoliščin ne izbira zavestno ali namerno. Prav tako se ljudje ne odločajo razkrivati kot pripadnici – kri določene manjšine (ali več njih), ker bi to bilo moderno, ampak zato, ker želijo svobodno ali vsaj bolj svobodno živeti svoje življenje, do česar imamo vse – i pravico. Kljub temu da so nekatere transpolne osebe obenem tudi geji in lezbijske, je zgornje vprašanje prepoznano kot nespoštljivo in nakazuje na nerazumevanje tematik LGBT+.

12. Kaj pa v primeru, da si premislite?

To je še eno izmed najbolj pogostih vprašanj, ki nima enoznačnega odgovora. Redko katerе transpolne osebe si premislijo glede svoje spolne identitete in posledično jih zelo malo vstopa v detranzicijo. Te primere se večinoma predstavlja kot zelo pogoste in z njimi se poskuša delegitimirati sprejemanje transpolnosti in spoštovanje do nje. To je žaljivo do velike večine transpolnih oseb. Dodati je treba, da imamo vse – i pravico do svobodnega izražanja, kakor tudi, da so nekaterе osebne okoliščine,

med njimi spolna identitete, spolni izraz in spolna usmerjenost, fluidne. Posledično se lahko zgodi, da se bodo te pri nekaterih posameznicah_kih sčasoma spremenile. Vendar to ne pomeni, da so njihove nekdanje identitete kalkor koli manj legitimne od sedanjih ali da niso več transspolne osebe, če se same še vedno tako identificirajo.

13. Kako je vaša spolna usmerjenost oz. kako je spolna usmerjenost transspolnih oseb?

Tudi na to vprašanje, kot na večino vprašanj v povezavi s transpolnostjo, ni enoznačnega odgovora. Tako kot imajo cispolne

osebe raznolike spolne usmerjenosti, jih imajo tudi transpolne osebe. Transpolne osebe so tako geji, lezbijske, biseksualne, kvir, demisexualne, asexualne, heteroseksualne itd. Na podlagi spolne identitete osebe ni mogoče vedeti in/ali predvidevati spolne usmerjenosti. Kako je spolna usmerjenost osebe, lahko izvemo šele takrat, ko nam posameznik_ca to informacijo o sebi razkrije.

Pomembne teme s področja transspolnosti

Pravno priznanje spola

Pravno priznanje spola je pomembno, saj posameznicam – kom omogoča, da je njihov pravi spol pravno-formalno priznan.

Brez pravnega priznanja spola so transspolnim osebam onemogočeni vsakodnevni opravki, kot so dvig priporočene pošiljke, odprtje bančnega računa ali uporaba poimenske vozovnice za javne prevoze. Transspolne osebe se zelo pogosto soočajo s situacijami, kjer se njihova spolna identiteta in spolni izraz ne ujemata s spolom, ki je zapisan na osebnih in drugih dokumentih. Zaradi tega so lahko

To kratko poglavje predstavlja nabor nekaterih ključnih tematik in problematik, ki jih je treba urediti oziroma naslavljati, če želimo prispevati k izboljšanju položaja in zaščiti pravic transspolnih oseb. Novinarke –je vabimo k uporabi teh predlogov. Podrobnejše informacije o teh temah se nahajajo na naši spletni strani ozioroma v literaturi, navedeni na koncu priročnika.

deležne očitkov, da uporabljajo ponarejene dokumente in/ali so prisiljene v razkritje svoje spolne identitete. To krši njihovo človekovo pravico do zasebnosti, vodi pa lahko tudi do diskriminacije in nasilja.

Kot mnogo drugih držav tudi Slovenija nima posebnega zakona, ki bi urejal pravno priznanje spola in vsa druga področja, pomembna za transpolne osebe. Sprememba uradnih podatkov o spolu je urejena v Pravilniku o izvrševanju zakona o matičnem registru, ki v 37. členu določa, da mora oseba za pravno priznanje spola priložiti potrdilo pristojne_ga zdravnice_ka, da je spremenila spol. Oseba mora tako

pridobiti diagnozo transseksualizma (F64.0), ki je opredeljen kot duševna motnja. Brez medicinske obravnavne pravno priznanje v Sloveniji ni možno in to je kršitev vsaj treh človekovih pravic: pravice do telesne integritete, pravice do

zdravja in pravice do zasebnosti. Pravno priznanje spola bi moral biti zasnovano izključno na samoidentifikaciji osebe in posameznini_kovi osebni odločitvi za pravno priznanje njenega_njegovega spola. Tudi priporočila Sveta Evrope določajo, da naj bo pravno priznanje spola urejeno tako, da je hitro, dostopno in transparentno. Malta ima trenutno

najbolj progresiven in vključujoč zakon GIGESC,¹¹ ki upošteva vse navedeno. Primeri dobrih praks zakonov, ki so osnovani na samoidentifikaciji, so še Argentina, Danska, Irska, Norveška, Belgija.

Zdravstvena zaščita

V Sloveniji različne posege za potrditev spola izvajajo strokovnjakinje iz Interdisciplinarnega konzilija za potrditev spolne identitete, ki deluje v okviru Univerzitetnega kliničnega centra Ljubljana. Obravnava potrditve spola se začne s psihiatrično obravnavo. Psihiater_inja spreminja osebo vse dokler ta oseba ne opravi zadnjega potrebnega posega, večina oseb pa mora tudi po zadnjem posegu še naprej jemati hormone.

¹¹ Gender Identity, Gender Expression and Sex Characteristics Act (Malta, 2015): http://tgeu.org/wp-content/uploads/2015/04/Malta_GIGESC_trans-law_2015.pdf. Informacije ponuja tudi Spletarna stran Zavoda TransAktcija: <http://transakcija.si/2016/01/11/pravno-priznanje-spola/>.

Zaenkrat sta v državi na voljo le dva_e psihiatra_imji, specialistka psihiatrije in seksologinja, predsednica konzilija Irena Rahne Otorepec, in specialist psihijatrije Peter Zajc. Delujeta v okviru Centra za mentalno zdravje Univerzitetske psihijatrične klinike, in sicer v Ambulanti za spolno zdravje, ki se nahaja na Zaloški cesti 29 v Ljubljani.

Interdisciplinarni konzilij za potrditev spola poleg psihiatra_inje sestavlja tudi specialistke_i urologije, specialistke_i plastične, rekonstruktivne in estetske kirurgije, specialistke_i otorinolaringologije, specialistke_i interne medicine –

endokrinologinje in specialistke_i ginekologije in porodništva. Konzilij deluje na podlagi smernic in priporedil Standardov oskrbe 7 (2012) (Standards of Care 7).¹² Standarde oskrbe izdaja Svetovna profesionalna organizacija za zdravje transpolnih oseb (WPATH – World Professional Association for Transgender Health).¹³

Dostop do hormonske terapije in nekaterih posegov za potrditev

¹² Standardi oskrbe 7 (Standards of Care 7 (2012)) http://www.wpath.org/site_page?plk_association_webpage_menu=151&plk_association_webpage=3926

¹³ World Professional Association for Transgender Health. <http://www.wpath.org/>.

spolne identitete je omogočen na osnovi zdravstvenega zavarovanja, natančnejše pogoje opredeljuje Zavod za zdravstveno varstvo Slovenije.

V Sloveniji za postopek potrditve spolne identitete ni urejenega formaliziranega medicinskega protokola, čeprav bi bil tak dokument izredno potreben. Nekatere države imajo pogoj oblikovanja medicinskega protokola vključen v zakon o spolni identiteti oz. drug krovni zakon, ki ureja tudi pravno priznanje spola.

Depatologizacija

Klasificiranje katere koli osebne okoliščine, spolna identiteta je med njimi, kot duševne motnje je problematično. To ni samo v izrazitem neskladju z dejstvi, ampak olhranja in utrijeje tudi družbeno stigmatizacijo in delegitimacijo transpolnih identitet. Nekatere transspolne osebe zaradi doživljanja spolne disforije res potrebujejo in si želijo medicinsko obravnavo ter dostop do storitev, skaterimi bodo potrdile svojo spolno identiteto in si pomagale lajšati spolno disforijo. Vendar zaradi tega transspolnosti ni ustrezno obravnavati kot bolezen oz.

patologijo. Transseksualizem (F64.0) je v ICD 10¹⁴ zaenkrat še umeščen med duševne in vedenjske motnje, vendar Svetovna zdravstvena organizacija leta 2018 načrtuje reformo in izdajo nove verzije ICD, enajste, v kateri naj bi bila transpolnost uvrščena v poglavje o spolnem zdravju. To bi v veliki meri pripomoglo k depatologizaciji transpolnih identitet.

Strokovnjaki_nje s področja transpolnosti na mednarodni ravni se zavzemajo za depatologizacijo transpolnosti in cisspolne nenormativnosti. To pomeni, da nobena spolna identiteta ne bi bila obravnavana kot bolezen in da so različne spolne identitete in spolne značilnosti, ki se ne ujemajo s spolom, ki nam je bil pripisan ob rojstvu, nekaj povsem običajnega.

¹⁴ Mednarodna klasifikacija bolezni in sorodstvenih zdravstvenih problemov za statistične namene, verzija 10. V Sloveniji uporabljamo posodobljeno avstralsko modifikacijo desete revizije Mednarodne klasifikacije bolezni in sorodstvenih zdravstvenih problemov za statistične namene (MKB-10-AM, verzija 6). Več na: <http://www.niijz.si/si/podatki/mkb-10-am-verzija-6>.

Transfobija, diskriminacija in nasilje

odgovore, kí niso bili podani med možnostmi, med njimi pa so bili navedeni tudi mediji.¹⁵

Raziskava potreb transpolnih oseb v Sloveniji (2015), v kateri je sodelovalo 65 transpolnih oseb, je pokazala, da je 69 % vprašanih doživel diskriminacijo in/ ali imelo negativne izkušnje v vsakdanjem življenju zaradi svoje spolne identitete. 45 % sodelujočih je diskriminacijo doživel v javnih ustanovah pri dostopu do javnih storitev (na pošti, v trgovini), 43 % v osnovni in/ali srednji šoli, 39 % doma, 24 % v službi, 10 % na fakulteti, 6 % pri zdravnici_ku, 39 % sodelujočih je odgovorilo (tudi) »drugo«, kjer so dopisale_i

Transgender Europe, krovna organizacija za tematike transpolnosti v Evropi, vsako leto izda zemljevid in indeks pravic transpolnih oseb. Zemljevid prikazuje države glede na to, ali pred pravnim priznanjem spola zahtevajo

¹⁵ Raziskava o potrebah transpolnih oseb v Sloveniji (Društvo informacijskih center Legebitra, Zavod TransAkcija, 2015), dostopen na: <http://transakcija.si/2016/09/14/rezultati-raziskave-potreb-transpolnih-oseb-v-sloveniji/>.

potrdilo o sterilizaciji ali ne in kakšne, če sploh, so administrativne prakse pri pravnem priznanju spola.¹⁶

zaradi transfobije, transmizoginije in rasizma, so te dni široko po svetu organizirani dogodki.¹⁷

TGEU izvaja tudi projekt

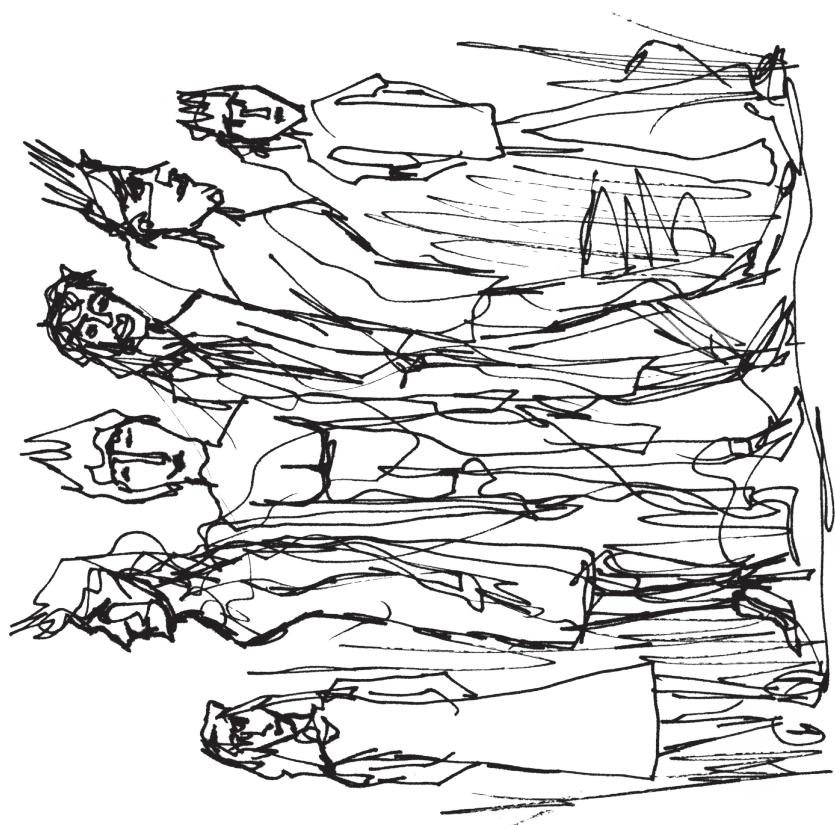
Transrespect vs Transphobia – TvT,

v sklopu katerega vsako leto okoli 20. novembra, ko obeležujemo dan spomina na žrtve transfobije (Transgender Day of Remembrance), izda statistiko poročanih umorov trasspolnih oseb za preteklo leto. V spomin na transspolne osebe, katerih življenja so se v preteklem letu prehitro in nasilno končala

¹⁶ Zemljevid in indeks pravic transspolnih oseb (TGEU), dostopno na: <http://tgeu.org/trans-rights-map-2017/>.

¹⁷ Projekt Transrespect versus Transphobia Worldwide: <http://transrespect.org/en/about/tvt-project/>.

¹⁶ Zemljevid in indeks pravic transspolnih oseb (TGEU), dostopno na: <http://tgeu.org/trans-rights-map-2017/>.

Glosar

terminologije s področja transpolnosti

Cispolnost (angl. cisgender) pomeni ujemanje posameznine_kove spolne identitete s spolno identiteto, ki je bila osebi določena na podlagi spola, pripisanega ob rojstvu.

Latinska predpona cis- pomeni 'na isti strani' ali 'na tej strani'.

Cispolnost je normativna in večinska spolna identiteta oseb in iztega izhaja tudi njen družbena moč.

Aspolnost (angl. agender) je spolna identiteta, kjer se oseba ne identificira z nobeno spolno identitetom oz. čuti popolno odstotnost lastne spolne identitete.

Androgenost (angl. androgyny) je spolni izraz, ki ga ne moremo pripisati izključno enemu izmed spolov binarnega spolnega sistema, temveč je preplet družbenih norm spolnih izrazov obeh binarnih spolov (tj. ženskega in moškega spola).

rojstvu, in sovpadajoče spolne vloge ter spolni izraz. Cispolna nenormativnost predstavlja vse neusklajenosti med družbenimi normami za spola znotraj binarnega spolnega sistema ter dejanskim obstojem in izražanjem vseh spolov.

Cross-dresser (angl. cross-dresser) je oseba, ki se preoblači v oblačila, ki so po družbenih normah pripisane osebam različnega spola, kot je oseba sama ali kot je bilo osebi pripisano ob rojstvu. Razlogi za preoblačenje so mnogi, med njimi so lahko doživljanje spolne disforije, raziskovanje spolne identitete in/ali izraza, želje po drugačnem spolnem izražanju,

zabava, subverzivnost, seksualna gratifikacija oz. privlačnost itd. Osebe, ki se preoblačijo, lahko začnejo proces prilagoditve spola ali pa svojo spolno identiteto in spolni izraz izražajo zgolj s preoblačenjem. Pri tem ni pomembno, ali se

identificirajo kot transspolne ali cispolno nenormativne osebe ali ne. Zunaj transspolne skupnosti se uporablja beseda *transvestit_ka*, ki pa jo transspolne osebe lahko občutijo kot žaljivko.

Kvirospolnost (angl. genderqueer) je spolna identiteta, ki presega binarni spolni sistem. Kvirospolna identifikacija vključuje vse spolne identitete, ki so zunaj

cisnormativnih spolnih identitet.

Kvirspolna oseba se lahko identificira kot ženska in moški hkrati, občasno kot ženska in občasno kot moški ali pa niti kot ženska niti kot moški (npr. aspolnost, neutrois). Kvirspolna identiteta lahko nakazuje tudi fluidnost spolne identitete (prehajanje med raznimi spolnimi identitetami) ali pa spolne identitete, ki so skupek mnogih spolnih identitet.

Gre torej za vse spolne identitete, ki presegajo binarni spolni sistem ozziroma spolne identitete, ki niso moški ali ženska. Termen lahko pomeni tudi samostojno spolno identiteto, ki ne potrebuje natančnejše definicije. Podobno kot kvirspolnost tudi nebinarne spolne identitete zajemajo številne spolne identitete, ki se nahajajo zunaj binarnega spolnega sistema, na primer: aspolnost, neutrois, bispolnost, kvirspolnost, itd.

Nebinarna/e spolna/e identiteta/e (angl. non-binary) je krovni termin, ki zajema spolne identitete, ki se ne umeščajo znotraj binarnega (žensko-moškega) spolnega sistema.

Podčrtaj uporabljamo pri slovnično zaznamovanih slovničnih oblikah, z namenom vključevanja vseh spolov, tudi tistih, ki presegajo spolni binarizem “ženska – moški”.

V nasprotju s poščevnico (/), ki še vedno predstavlja samo dve možnosti in s tem binarno delitev, podčrtaj povezuje obe nomirani slovnični oblik, ju ločuje in hkrati med njima ustvarja prazen prostor za projiciranje končnic, ki jih jezikovna norma še ne pozna, bi se pa lahko razvile. Z uporabo podčrtaja presegamo jezikovno normo, ki nam pravi, da je generična oblika moški slovnični spol in da sta spola samo dva. Podčrtaj uporabljamo torej tudi, kadar spolna identiteta/zaimki niso znani ali pa govorimo (o) skupini oseb, katerih spolov ne želimo predvidevati. Pri uporabi podčrtaja praviloma najprej navedemo polno obliko v ženskem

slovničnem spolu; obliko v moškem slovničnem spolu, ki je umesčena za podčrtaj, pa zapišemo okrajšano: vabljene_j govorke_ci. Zaradi večje poenotenosti za podčrtajem ne navajamo celotnega obrazila, ampak le spremenljivi končni del; torej: Protestnice_ki so vztrajale_i (NE: Protestnice_niki so vztrajale_li). V nekaterih primerih je obliko v moškem slovničnem spolu smiselnoumestiti na prvo mesto, in sicer: kadar ima ničto obrazilo (aktivist_ka; delijoč_a) in v primerih, ko pri obliki za ženski slovnični spol pride do izpada polglasnika, npr. pri nekaterih deležnikih na -l (rekel_a) in pri pridavnikih na -en (aktivnen_a).

Potrditev spola (angl. gender confirmation) je proces, kjer oseba prehaja med spolom, ki ji je bil pripisan ob rojstvu, k njej lastnemu spolu in spolnemu izrazu. Potrditev spola poteka s hormonsko terapijo, operativnimi posegi in drugimi medicinsko podprtimi postopki. Odločitve o izbiri vrste posega sprejemajo osebe same, zarje ni napisanih pravil in se pri različnih osebah pojavljajo v različnih zaporedjih in obsegih.

Spol, pripisan ob rojstvu (angl. gender assigned at birth) je spol, ki je določen takoj ob rojstvu na osnovi videza zunanjih genitalij in klasificira ter definira spol novorojenčice_ka. Medicina in biologija namreč definirata, kategorizirata, raziskuje ter analizirata spole) ter osebam pripisujeta spol izključno na osnovi telesnih značilnosti, ne da bi upoštevali samoidentifikacijo. Na osnovi spola, pripisanega ob rojstvu, se od vseh ljudi pričakuje samoumevno sprejemanje spolne identitete, spolnega izraza in tudi spolnih vlog, ki temu spolu pritičejo na podlagi družbenih normativov, kar pravzaprav pomeni, da družba posameznice_ka.

predvideva in pričakuje, da so vse osebe cispolne oz. nobena oseba transspolna.

Spolna disforija (angl. gender dysphoria) je kratkoročno ali dolgoročno doživljanje neugodja, nezadovoljstva in stisk kot posledice neujemanja lastne spolne identitete s spolom, ki je bil osebi pripisan ob rojstvu. Pri nekaterih osebah je spolna disforija prisotna v tolikšni meri, da doživljano neugodje izpolnjuje pogoje za pridobitev formalne diagnoze spolne disforije. Vendar pa ta diagnoza ne bi smela biti temelj za stigmatizacijo oseb s spolno disforijo ali kršitve njihovih človekovih pravic. Dejansko pa se dogaja prav to. Obstojiči sistemi klasifikacije bolezni in motenj, kot sta npr. Diagnostični in statistični piročnik za mentalne motnje (DSM – Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Ameriško psihiatricno združenje, 2000) in Mednarodna klasifikacija bolezni (ICD – International Classification of Diseases, Svetovna zdravstvena organizacija, 2007), definirajo različne duševne motnje, ki se med seboj razlikujejo glede na pojavnost, trajanje, patogeneze itd. Ti sistemi poskušajo klasificirati skupine simptomov in stanj, ne

človekovih pravic. Dejansko pa se dogaja prav to. Obstojiči sistemi klasifikacije bolezni in motenj, kot sta npr. Diagnostični in statistični piročnik za mentalne motnje (DSM – Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Ameriško psihiatricno združenje, 2000) in Mednarodna klasifikacija bolezni (ICD – International Classification of Diseases, Svetovna zdravstvena organizacija, 2007), definirajo različne duševne motnje, ki se med seboj razlikujejo glede na pojavnost, trajanje, patogeneze itd. Ti sistemi poskušajo klasificirati skupine simptomov in stanj, ne

pa posameznice _ka. Motrija je v tem smislu opis simptomov in stanja, ki ga oseba doživlja, ne pa opis same osebe ali njene identitete. Pomembno je poudariti, da transpolne in cissspolne nenormativne osebe nimajo prirojenih moterij v povezavi s svojo spolno identiteto. K težavam, ki jih povzroča spolna disforija, se lahko pristopi kot k nečemu, kar se lahko diagnosticira in za kar obstajajo raznolike možnosti obravnave. Obstoj diagnoze spolne disforije pogosto olajša ali v celoti omogoča dostop do zdravstvene oskrbe za transpolne in cissspolne

nenormativne osebe, hkrati pa omogoča nadaljnje raziskave ter odkrivanja učinkovitih obravnav.

Spolna identiteta (angl. gender identity) je posameznično _kovo notranje in osebno doživljanje lastnega spola, ki lahko ustreza ali ne ustreza na zunaj razpoznavnim spolnim značilnostim. Če se spolna identiteta osebe ujemata s spolom, ki ji je bil pripisan ob rojstvu, je oseba cissspolna. Transsspolna oseba pa doživlja neujemanje med lastno spolno identiteto in tisto, ki jo je pripisala družba. Transsspolnost tako zajema vse spolne identitete,

ki so osnovane in/ali preoblikovane v skladu s posamezničnimi_kovi čutenji in doživljanji sebe.¹⁸

Spolni izraz (angl. gender expression) je vidna zunanja predstavitev lastne spolne identitete. Spolni izraz se uresničuje z oblačili, licili, frizuro, (ne)britjem poraščenih delov telesa, telesno držo in mimiko, vedenjem v javnih

in zasebnih družbenih okolijh. Spolni izraz lahlko izraža ujemanje ali pa neujemanje s spolnimi vlogami/spolno identiteto, ki jih določa binarni spolni sistem.

Spolni znaki oz. spolne

karakteristike (angl. sex characteristics) so prirojene variacije značilnosti, ki so med posameznicami_ki različne: notranje in/ali zunanjé genitalije, kromosomim in/ali hormonska zgradba, in se lahko ujemajo ali (v primerih interspolnih oseb) ne ujemajo z družbenimi in medicinskimi pričakovanji. Enako velja za mišično maso, poraščenost

¹⁸ Pojem spolne identitete se pogosto zamenjuje s spolno usmerjenostjo (tudi seksualna identiteta), vendar pa gre za različni in medsebojno ločeni osebni okoliščini: spolna usmerjenost izraža seksualno in/ali romantično privlačnost posameznice_ka, pri čemer spolna usmerjenost opisuje seksualne in/ali romantične privlačnosti do ene ali več oseb. Spolna identiteta pa predstavlja osebno doživljajne lastne spola in ne izraža korelaciji z drugimi osebami.

ali telesno višino, če izpostavimo le nekatere izmed njih. Kljub temu da se z variacijami spolnih značilnosti rodimo, le-te niso nujno vidne že ob rojstvu. Telesa interspolnih oseb lahko dobijo interspolen videz pred rojstvom, ob rojstvu, v otroštvu, v puberteti ali v odraslosti.¹⁹

Transfobija (angl. transphobia) je »skupelk osebnih in kulturnih prepričanj, vedenj in verovanj, agresivnega vedenja, ki temelji na predosodkih, gnuisu, strahu in/ ali sovraštvu, usmerjenemu proti posameznicam_ikom ali skupinam,

ki ne ustrezajo družbenim pričakovanjem o spolnih normah ali jih prestopajo. Transfobia še posebej vpliva na posameznice_ke, katerih spolna identiteta ali spolni izraz nesovpadata s spolom, ki jim je bil pripisan ob rojstvu [...].«²⁰

Transspolnost (angl. transgender) je krovni izraz za vse spolne identitete, ki so osnovane na posamezničnimi_kovi čutenjji in doživljjanji sebe in/ ali preoblikovane v skladu z njimi. Latinska predpona trans- pomeni 'preko', 'onkraj' ali 'na drugi strani'. Transspolnost je spolna

¹⁹ Vir: European Intersex Visibility Works:
<http://intervisibility.eu/SL/>

²⁰ Vir: Transrespect versus transphobia:
working definitions, dostopno na: <http://transrespect.org/en/working-definitions/>

identiteta, ki presega cispolnost, saj transpolnost ne temelji na nujnosti ujemanja ob rojstvu pripisanega spola in iz tega izhajajoče spolne identitete, temveč zajema vse spolne identitete, ki niso v skladu s cismativnostjo. Sem sodijo različne identitete: transspolne ženske in moški, nebinarne osebe (osebe, ki se ne identificirajo kot moški ali ženske), aspolne osebe, transseksualne osebe,²¹ kvirspolne

osebe, spolno fluidne osebe, kralji_ce preobleke, transvestitke_i²² itd.

Transspolna oseba (ang).
transgender person) je oseba, katere

spolne identitetje, to pa izključuje velik del transspolnih oseb, ki v medicinsko tranzicijo ne želijo in/ali ne morejo vstopati. Zaradi pomembnega je, da ob tem ponudimo, da nima nikč pravice delegitimirati izkušnje ter izrazov, ki jih oseba uporablja zase, tako tudi ne izraza transseksualna oseba ali transsekssualec_ka, kadar ga določena oseba uporablja zase. S soglasjem te osebe lahko zarji_o termin uporabljamo, vendar pa je pomembna pazljivost, da se termin ne razširja in poslošuje na vse transpolne in cispolno nenormativne osebe.

²¹ Transseksualnost je zastarel in nespoštljiv termin in uporabi le-tega se aktivistke_i za človekove pravice transpolnih oseb izogibamo. Transseksualnost se bolj kot na samoidentifikacijo in avtomomijo lastne spolne identitete osredina na telo in vzpostavlja normativ, da je spol osebe legitimen zgolj in izključno takrat, kadar je ta potrjen tudi na telesni ravni (s hormonsko terapijo in/ali operacijami za potrditev

²² Kralji_ce preobleke in transvestitke_i se lahko identificirajo kot transpolne osebe ali pa tudi ne. Prav zato, ker se nekatere i izmed njih identificirajo kot transpolne osebe, se jih vključuje v krovni termin transpolnosti.

spolna identiteta ni cisspolna; pri transspolnih osebah se spol, ki je bil osebi pisan ob rojstvu, ne ujema s spolno identiteto, ki jo čuti oseba sama in s katero se identificira. Transspolna oseba doživlja neujemanje med lastno spolno identiteto in tisto, ki ji jo je pripisala družba. Transspolne osebe lahko želijo svoje telo in zunanjji videz prilagoditi svoji spolni identiteti ali pa ne pristajajo na to, da se morata telo in zunanjji videz prilagoditi spolni identiteti. Četudi oseba sodi v definicijo transspolnosti, ni nujno, da se tako identificira, zato je pomembno, da se identitete nikomur ne pripisuje, temveč se z osebami in o njih govor izključno z

izrazi, ki jih osebe uporabljajo zase.

Transmizoginija (angl. trans-misogyny) je mizoginija, ki prizadene specifično transspolne ženske. Te so pogosto žrtve nasilja prav zato, ker so dvojno diskriminirane: kot transspolne osebe in kot ženske. Mizoginija je sovraštvo clo žensk, nezaupanje ali prepričanje, da so ženske manjvredne, in posledično lahko spodbuja sovražno ali nasilno vedenje ter predstavlja za ženske nevernost. Ženskost in ženstvenost sta določeni kot manjvredni od moškosti in možatosti ter obstajata za dobrobit slednjih. Mizoginija obstaja kot neizogibna posledica

patriarhata, kjer se ženske oziroma vse, kar je pojmovano kot žensko in ženstveno, dojema kot manjvredno. Lahko je bolj ali manj očitna, neposredna oz. posredna.

Tranzicija (angl. transition) je kompleksen proces, znotraj katerega oseba naredi prehod iz spola, ki ji je bil pripisan ob rojstvu, v spol, ki ga čuti kot sebi lastnega. Tranzicija lahko vključuje začetek javnega življenja v lastnem spolu (zasebno je oseba morda že tako živel), psihološko/psihiatrično oceno, hormonsko terapijo, nadgradnjo ali izgradnjo sekundarnih spolnih karakteristik ter operativne posege za potrditev spola. Tranzicija

vključuje tudi proces pravnega priznanja spola (v državah, kjer je to dovoljeno in v naprej določenih okvirih), torej pridobitev novih osebnih dokumentov s pravilnim spolom in spolnim identifikatorjem, ne pa tistim, ki je bil osebi pripisan ob rojstvu. Tranzicija lahko vključuje vse zgoraj navedene postopke in posege, vendar to ni nujno – o poteku tranzicije odloča vsaka transspolna oseba zase.

Viri za nadaljnje koristne informacije za poročanje o transpolnosti

- uploads/2016/05/Vsi-spoli-so-resnični.pdf.
- Koletnik, A., Grm, A., Gračanin, E., 2016:
Pravno priznanje spola v Sloveniji:
smernice za uresničevanje spoštovanja
človekovih pravic transpolnih in
cispolno nemotivativnih oseb. Društvo
informacijski center Legebitra. Dostopno
na: <http://transalkcija.si/wp-content/uploads/2016/05/Pravno-priznanje-spolav-Sloveniji.pdf>.
- Gender Identity, Gender Expression and
Sex Characteristics Act, 2015. Malta.
Dostopno na: http://tgeu.org/wp-content/uploads/2015/04/Malta_GIGESC_trans_law_2015.pdf.
- Koletnik, A., Grm, A., Gramc, M., 2015:
Vsi spoli so resnični: transpolnost,
transseksualnost in cispolna
nemotivativnost. Društvo informacijski
center Legebitra. Dostopno na:
<http://transalkcija.si/wp-content/>
- Mednarodna klasifikacija bolezni in
sorodstvenih zdravstvenih problemov za
statistične namene. Dostopno na: http://www.nijs.si/files/uploaded/ks_mkb10-man-v6_v02_splet.pdf.
- Neformalna aktivistična skupina
„Transovci“, 2017: Preporuke za medijsko
izvješčavanje o transrodnim, interpolnim
i rodno varjantnim osobama. Queer*

- Montenegro. Dostopno na: http://queermontenegro.org/images/Publikacije/Novinarima_Brosura_Print.compressed.pdf.
- Projekt Transrespect versus Transphobia Worldwide. Dostopno na: <http://transrespect.org/en/about/trt-project/>.
- Raziskava o potrebah transpolnih oseb v Sloveniji, 2015. Društvo informacijski center Legebitra, Zavod TransAkcija. Dostopno na: <http://transakcija.si/2016/09/14/rezultati-raziskave-potreb-transpolnih-oseb-v-sloveniji/>.
- Slovar, 2015. TransAkcija. Dostopno na: <http://transakcija.si/2017/03/13/slovar-izrazov/>.
- Spletna stran Zavoda TransAkcija: <http://transakcija.si/>.
- Standards of Care for Health of Transsexual, Transgender and Gender Non-Conforming People, Version 7 (World Professional Association for Transgender Health, 2012). Dostopno na: [https://s3.amazonaws.com/amo_hub_content/Association40/files/Standards%20of%20Care%20V7%20-%202011%20WPATH%20\(1\).pdf](https://s3.amazonaws.com/amo_hub_content/Association40/files/Standards%20of%20Care%20V7%20-%202011%20WPATH%20(1).pdf).
- Zemljevid in indeks pravic transpolnih oseb (TGEU). Dostopno na: <http://tgeu.org/trans-rights-map-2017/>.
- Spletna stran Transgender Europe – TGEU: <http://tgeu.org/>.

TRANS
Akcija